

Зелен день

Василь Голобородько

Ой брате ти мій, Андрію –
сопілка засмучених слів –
ми здійснимо нашу мрію
у шумі зеленім гаїв:

під вільхою, чи під вербою,
в краю, де родився і зріс,
ми викопаємо з тобою
криницю прозорих сліз.

Над нею червону калину
посадимо навесні,
хай пісню гойда солов'їну,
хай квітами плаче пісні.

Хай прийде туди із відерцем
дівчина у зелен день:
і брязне об воду денце,
і сонце у відро упаде.

А з сонцем у відро поллється
волосся і очі її,
її сопілка смутна відгукнеться
в зеленому шумі гаїв.